

CHARAKTERISTIKA AUTORA

Olaf Solstrand

Komiksové příběhy Dona Rosy jsou velmi typické – dokonce natolik, že je většina čtenářů dokáže rozeznat od tvorby ostatních autorů. Dovolíme si shrnout hlavní poznávací rysy.

Většina příběhů v časopisech *Kačer Donald* je relativně krátkých, delší komiksy mají obvykle 16 stran nebo jsou rozděleny do dvou čísel. Don Rosa naopak upřednostňuje dlouhé epické příběhy, čímž tato kritéria narušuje. Pokud narazíte na novější příběh dlouhý

24 stran a více, pravděpodobně vzešel z pera Dona Rosy. Jeho dosud nejdělším dílem je šestatřicetistránkový příběh *Dopis z domova* (*A Letter from Home*).

Ani 36 stran však nemusí Donu Rosovi stačit. Sám připouští, že ho napadají i šedesátistránkové epizody, které však musí vtěsnat do délky 25–30 stran. Díky tému omezením vznikají hutné příběhy, v nichž se na každé stránce stane velká spousta věcí. To je i důvod, proč typická stránka Dona Rosy obsahuje více ilustrací, než je u většiny ostatních autorů obvyklé. Běžně má tisková strana časopisu *Kačer Donald* osm panelů, ale Don Rosa jich potřebuje často 12–13.

Je také proslulý navazováním na tvorbu Carla Barkse. Pokud se setkáte se Zlatkou, zemí Brutopie nebo se zmínkami o starém klanu McKváků, můžete si být celkem jisti, že čtete příběh Dona Rosy. S obli-

Když má Gusta telefon, který působí staromodně, není to tím, že by neměl nový, ale proto, že právě takto telefony vypadaly v padesátých letech.

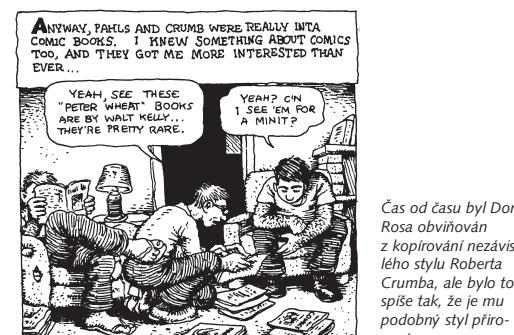
bou také umisťuje příběhy do padesátých let – pozorně si prohlédněte detaily na kresbách a sami to brzy uvidíte...

Rosa je ve své tvorbě velice detailní. Jednu stranu příběhu obvykle kreslí i déle než den. Hlavní věci, která jeho komiksy odlišuje od ostatních autorů, je

Působivé stínování scenerie And

však velké množství podrobností v kresbách. Tento fakt je zvlášť patrný, zaměříme-li se na krajinné rysy. Nikdo nedokáže stínovat tak jako Don Rosa. Don Rosa přirovnává svůj styl k tvorbě výtvarníka Roberta Crumba a spojitosit vysvětluje následovně: „...oba jsme už jako děti tvořili pro zábavu vlastní komiksy. Nikdy jsme to nebrali příliš vážně a nikdy jsme se nesnažili vytvořit si vizuální styl, který by byl poplatný vkuisu typických editorů komiksů. Zkrátka

Čas od času byl Don Rosa obviňován z kopirování nezávislého stylu Roberta Crumba, ale bylo to spíše tak, že je mu podobný styl přirozený.

jsme si malovali pro vlastní potěšení. (...) Pro mě osobně bylo kreslení komiksových příběhů prostě jen způsobem trávení volného času, takže cím déle takové kreslení trvalo, tím lépe jsem se zabavil... A cím více „zbytečných a otravných detailů“ jsem do kreseb zapracoval, tím to bylo zábavnější. Ale nikdy jsem se ve své tvorbě nepokusil zbavit jakýsi dětských rysů. Držím si tedy styl, který bude vždycky spíše přehlcený detaily a který mi zabere víc času...“

Protože je Don Rosa promovený inženýr a podle svého tvrzení nepříliš zdatný umělec, používá při kreslení svých komiksů široké spektrum potřeb. Kromě toho, že každý obrázek kreslí třemi různými perami, používá pro všechny kulaté a oblé tvary šablony. To se týká třeba hlav Kulíka, Bubíka a Dulíka, všech očí a zorniček, Skrblíkových brýlí, vršku jeho klobouku, Kulíkových, Dulíkových a Bubíkových čepic, dokonce i nohou a zobáku v různých úhlech – a to zde hovoříme pouze o kačerech! V úvodu k příběhům a sériím vysvětuje Rosa své věnování Carlu Barksovi v podobě akronymu D. U. C. K. S oblibou také ukryvá ve svých kresbách malé postavičky myšáka Mickeyho, pokud možno v nelichotivých situacích – například

jako starobylost sošku v kačerovském muzeu nebo pošlapánoho slony v africké savaně. S velkou pravděpodobností na Mickeyho narazíme také na specifických místech, jako jsou například různé pokroucené kaktusy.

Jednotlivé umělce od sebe odlišuje umělecký styl, námět a kompozice. A ve všech těchto kritériích Don Rosa vyniká.

DON ROSA V KOSTCE

Celé jméno: Keno Don Hugo Rosa

Narozen: 29. června 1951

Bydlíště: Louisville, Kentucky, USA

Rodina: manželka Ann Payneová, 1980, bez dětí
Vzdělání: Promovaný stavební inženýr, University of Kentucky, absolvoval roku 1973.

První disneyovský komiks: *Syn slunce*, vydalo Gladstone Comics v červenci 1987.

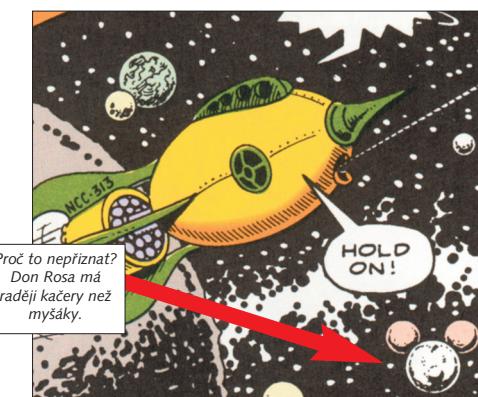
První příběh publikovaný v Norsku: *Fir Tree Fracas* (Štědrovečerní žlamastyka), vánoční vydání 1988

Další komiksová tvorba: *Pertwillaby Papers a Captain Kentucky*

Komiksová ocenění (výběr): The Eisner Award (1995, 1997), The Sproing Award (1992) – norské ocenění

Skrblíkovy oči podle šablony, ale stále s živým výrazem!

Proč to nepřiznat?
Don Rosa má raději kačery než myšáky.

Zašifrované věnování D. U. C. K. v „Životu a dile strýčka Skrblíka“